

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

I.

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 23. apríla 2026, ktorým sa dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení neskorších predpisov (ďalej len „schválený zákon“).

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon so zmenami uvedenými v časti III.

II.

Schválený zákon bol na rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) predložený ako návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Dagmar KRAMPLOVEJ, Milana GARAJA, Andreja DANKA a Adama LUČANSKÉHO na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov (ďalej len „poslanecký návrh zákona“). Poslanecký návrh zákona obsahoval jeden novelizačný článok, pričom cieľ poslaneckého návrhu zákona bol v dôvodovej správe vymedzený nasledovne: *„Predkladaný návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, reaguje na najnovší vývoj v oblasti regulácie nových potravín na úrovni Európskej únie. Konkrétne nadväzuje na schválenie UV-ošetrovaného prášku z celých lariev múčenky (*Tenebrio molitor*) ako novej potraviny podľa Vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2025/89 z 20. januára 2025. S ohľadom na rastúci trend využívania produktov z hmyzu v potravinárskej výrobe a ich uvádzania na trh sa ukazuje ako žiaduce zaviesť osobitné opatrenia na posilnenie ochrany spotrebiteľa. Cieľom predkladaného návrhu zákona je zabezpečiť plnú informovanosť spotrebiteľa*

o potravinách obsahujúcich zložky z hmyzu prostredníctvom jasného, viditeľného a čitateľného označenia týchto výrobkov.“ Predmetom čl. I poslaneckého návrhu zákona boli doplnenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov o nové ustanovenia upravujúce potraviny obsahujúce zložky z hmyzu a pravidlá ich označovania, umiestňovania a informovania spotrebiteľa.

Prostredníctvom schváleného poslaneckého pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu v rámci druhého čítania v národnej rade bol do poslaneckého návrhu zákona doplnený jeden nový novelizačný článok. Ide o čl. II schváleného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 467/2002 Z. z.“). V rámci zmien a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. sa má ustanoviť, že ak

fyzická osoba doručí Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) oznámenie o nadobudnutí destilačného zariadenia po uplynutí lehoty podľa § 10 ods. 6 zákona č. 467/2002 Z. z., ministerstvo má aj vtedy postupovať rovnako, ako keby bolo predmetné oznámenie doručené v rámci lehoty (zaevidovanie oznámenia, pridelenie evidenčného čísla fyzickej osobe a vydanie písomného potvrdenia o držbe destilačného zariadenia). Doplniť sa má nová skutková podstata priestupku, ktorého sa dopustí fyzická osoba, ktorá neoznámila ministerstvu nadobudnutie destilačného zariadenia v lehote podľa § 10 ods. 6 zákona č. 467/2002 Z. z. alebo § 15c zákona č. 467/2002 Z. z. v znení schváleného zákona. Podľa nového prechodného ustanovenia § 15c fyzická osoba, ktorá do 31. augusta 2026 neoznámila ministerstvu nadobudnutie destilačného zariadenia v lehote podľa § 10 ods. 6 zákona č. 467/2002 Z. z. a nie je zapísaná v evidencii podľa § 10 ods. 7 zákona č. 467/2002 Z. z., je povinná oznámiť ministerstvu nadobudnutie destilačného zariadenia do 31. decembra 2026.

Podľa § 94 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „rokovací poriadok“) pri prerokúvaní návrhu zákona **nemožno podať návrh**, ktorým sa mení alebo dopĺňa iný zákon, ktorý **obsahovo nesúvisí** s prerokúvaným návrhom zákona. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov návrh zákona nemôže obsahovať novelizáciu iného zákona, ktorá obsahovo nesúvisí s návrhom zákona. Vzhľadom na vyššie uvedenú obsahovú analýzu čl. II schváleného zákona možno konštatovať, že tento vecne žiadnym spôsobom nesúvisí s poslaneckým návrhom zákona, ide o tzv. „prílepok“, ktorý je v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami zákonov.

Pravidlo v § 94 ods. 3 rokovacieho poriadku znemožňuje novelizáciu iného zákona prostredníctvom takého návrhu zákona, medzi ktorými nie je jednoznačne žiadna obsahová súvislosť. Prekonáva sa teda formálne chápanie tvorby práva v tom, že jedným právnym predpisom možno novelizovať akýkoľvek iný právny predpis rovnakej právnej sily. Zo zásady predvídateľnosti zákona, jeho zrozumiteľnosti a vnútornej bezrozpornosti (princíp materiálneho právneho štátu) vyplýva, že formálne zasahovanie do obsahu zákona iným jednoznačne vecne nesúvisiacim zákonom, s ktorým nie je obsahovo a vecne previazaný, má za následok zneprehľadňovanie právneho poriadku.

V § 94 ods. 3 rokovacieho poriadku je ustanovené pravidlo úzkeho vzťahu. Pravidlo úzkeho vzťahu vyjadruje, že súčasťou návrhu zákona môžu byť alebo sa počas legislatívneho procesu môžu stať iba také návrhy iných zákonov, ktorých predmet obsahovo súvisí s prerokúvaným návrhom zákona. Vyžaduje sa teda obsahová akcesorita medzi návrhom zákona a k nemu pripojeným návrhom priamych noviel ostatných (iných) zákonov. Z tejto akcesority vyplýva, že nový návrh zákona, ktorý sa stáva súčasťou návrhu iného prerokúvaného zákona čo do svojej obsahovej a vecnej stránky má byť previazaný s predmetom návrhu zákona, ktorý sa navrhuje doplniť. Tento návrh novely iného zákona nesmie byť mimo obsahového a vecného rámca návrhu zákona. Napĺňa sa tým požiadavka, ktorú tiež vymedzil Ústavný súd Slovenskej republiky nasledovne: „*Neoddeliteľnou súčasťou*

princípov právneho štátu zaručeného čl. 1 ods. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok. Ústavný súd už vo veci sp. zn. PL. ÚS 15/98 uviedol, že s uplatňovaním princípu právnej istoty v právnom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem.“ (PL. ÚS 12/05).

Spomenúť možno aj postoj Ústavného súdu Českej republiky, podľa ktorého sú prílepky nežiadúcim javom zákonodarného procesu. Obchádzajú či dokonca zneužívajú nastavené parlamentné procedúry. Občanom tak vlastne odkazujú, že tí, ktorí sami zákony tvoria, sa pri samotnej normotvorbe paradoxne zákonmi (tu predovšetkým rokovacím poriadkom) neriadia. To oslabuje dôveru občanov v právny štát (PL. ÚS 41/23).

Rozumiem požiadavkám zákonodarcu, že pri mnohých náhle sa meniacich situáciách, je nutné normatívne reagovať okamžite. Súčasne som si vedomý skutočnosti, že obsahová súvislosť medzi prerokúvaným návrhom zákona a poslaneckou, mnohokrát dobre mienenou iniciatívou, nemá jasné, či pevne definované medze. Nie je mojím cieľom zamedziť poslaneckej práci, ktorá má svoj zrejmy základ pri prerokúvaní návrhov zákonov najmä počas druhého čítania, alebo racionálnym požiadavkám na zlepšenie prerokúvaného návrhu zákona.

V danom prípade však v súlade s mojím dlhodobo deklarovaným postojom konštatujem, že čl. II schváleného zákona k zvyšku schváleného zákona predstavuje jasný a jednoznačný prílepok.

III.

V nadväznosti na vyššie uvedené pripomienky navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon s týmito zmenami:

Čl. II schváleného zákona sa vypúšťa.

V súvislosti s touto zmenou sa primerane upraví názov schváleného zákona a ostatné články schváleného zákona sa primerane prečísľujú.

Bratislava 11. mája 2026